

vis Artikel om denne Sag i et herværende Blad for i Dag, og jeg maa i den Anledning sige: Ere vi virkelig sunkne saa dybt her i Rigsdagen, at vi skulle tage saadant et lokalt og for Samfundet ganske ubetydeligt Spørgsmaal, som har Ærinde baade til Højre- og Venstremænd, Radikale og Socialister, alle, som bo derovre, og gøre det til et politisk Spørgsmaal for at ramme en enkelt bestemt Mand? I saa Fald ere vi sandelig komne langt ned. Det var ikke godt, om vi bleve ved at staa saa langt nede. Men desværre have vi Erfaringer fra andre Omraader for, at vi ere saa langt nede. Det smerter mig meget med Hensyn til dette Spørgsmaal, for jeg er bange for, at den Fremgangsmaade skal blive mere eller mindre ødelæggende for Spørgsmaalets Løsning.

Jeg har allerede opholdt mig ved, at det ærede Medlem beskyldte mig for at være en varm Tilhænger af Hvide Sande-Gennemskæringen, men jeg skal ogsaa nævne noget fornuftigt, han sagde. Han mente, at det var aldeles galt, at vi ikke, den Gang vi gennemskar Klitten, fik lavet de to Betonsikringer, som skulde anbringes ved Siderne. Det er jeg enig med ham i; men det kunde vi ikke den Gang. Det er ganske rigtigt, at havde vi gjort det, havde vi ikke faaet de Kalamiteter, vi nu have faaet. Men man kunde den Gang ikke faa Rigsdagen til at gaa med dertil. Det ærede Medlem sagde videre, at vi skulde ikke eksperimentere mere med den Sag, men se at faa Hvide Sande lukket saa snart som muligt, og saa kunde vi gøre et Forsøg med f. Eks. en Kammer-sluse. Men det kalder jeg at eksperimentere, for det er at komme ind paa noget nyt, og hvad vilde det have til Følge, om vi begyndte med den Slags Ting? Der er ranglet med Millioner, saa det har skurret og lydt forskrækkeligt i manges Øren, og der rangles med Millioner den Dag i Dag. Men Kammer-sluser og den Slags Ting høre hjemme ved store Havneanlæg. Det er noget ganske andet end det lille Korn, vi her ønske at faa gennemført. Men hvad vilde det have til Følge, om man gik til noget saadant? Det vilde ikke have til Følge det, som vi ønske, men derimod, at Ringkøbing Fjord blev et Ferskvandsbassin, som det er sagt fra forskellige Sider. Og der er vist ingen, hverken Fiskere eller Landboere, som ønske det. Det vilde blive et betydeligt Tab, om Engene derovre skulde blive fuldstændige Ferskvandsenge.

Det ærede Medlem (Ellinger) sluttede

med at sige, at naar vi skulde have Udvalg nedsat om Sagen, skulde vi se at faa sagkyndige Mænd deri, og vi have to sagkyndige herinde. Vi have det ærede Medlem fra Slagelse (Holger Neergaard) og det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich). Men vare de to enige? Nej, de vare aldeles uenige. Nu faa vi se, hvem af dem det ærede Medlems Parti vil anse for den dygtigste, saa at de vælge ham ind i Udvalget. Det er saa sin Sag at tale om Enighed, naar man tænker paa de to Medlemmers Udtalelser i Gaar, thi de harmonere daarligt. Jeg skal ikke befatte mig med at sætte mig som Dommer over de to sagkyndige Mænd, men jeg vil sige, at de Betragtninger, det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds fremsatte, bygge paa nok saa sund Grund som dem, det ærede Medlem fra Slagelse fremsatte.

Hermed skal jeg slutte. Der var adskilligt, jeg kunde have at sige til det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen), men jeg skal lade ham fare, for det vilde kun føre til, at vi lavede en Forestilling herinde i Lighed med Teaterforestillinger, og det tror jeg ikke er heldigt for Sagen.

Første Viceformand (Effersø): Folketingsmanden for Københavns Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ellinger: Maaske jeg faar Lejlighed til senere at omtale, hvad den ærede sidste Taler (Ovesen) har fremdraget. Jeg vil nu først gøre en almindelig Bemærkning. Det er en ret almindelig Skik hos forskellige indenfor Venstre, naar der er Uenighed mellem dem og andre, at nævne Ordet „Politik“. Men der er ikke nogen, der fører saa megen Politik ind i enhver Sag, som det ærede Medlems Parti.

Dernæst vil jeg sige, at det ærede Medlem, som smiler meget og elsker Smilet — som han sagde ogsaa mit Smil — nævnde, at jeg havde smilet i Gaar, da jeg beskæftigede mig med ham, men i samme Øjeblik havde jeg draget en Kniv frem fra mit Ærme, som jeg havde villet ramme ham med, men saa havde jeg stødt, saa vidt jeg husker, hans Svigermoder eller en anden. Dette skulde ligge i, at jeg, efter hvad det ærede Medlem forklarede, skulde have sagt, at det ærede Medlem var en varm Tilhænger af Gennemskæringen ved Hvide Sande, hvilket ikke var Tilfældet; thi han var en varm Tilhænger af Skodbjerger-Gennemskæringen. Paa Grund